

**MOJE
RODINA
POSKYTUJE
PĚSTOUNSKOU
PĚČI**

PŘÍRUČKA PRO SYNY A DCERY PĚSTOUNŮ

Moje rodina poskytuje pěstounskou péči
Příručka pro syny a dcery pěstounů

Velká Británie

Poprvé vydáno organizací The Fostering Network v roce 2008.

Česká republika

Tento materiál vznikl v Amalthea o.s. z podkladů organizace The Fostering Network (2008) v rámci spolupráce s Pardubickým krajem a Nadací LUMOS z finančních prostředků Nadace Sirius v roce 2010.

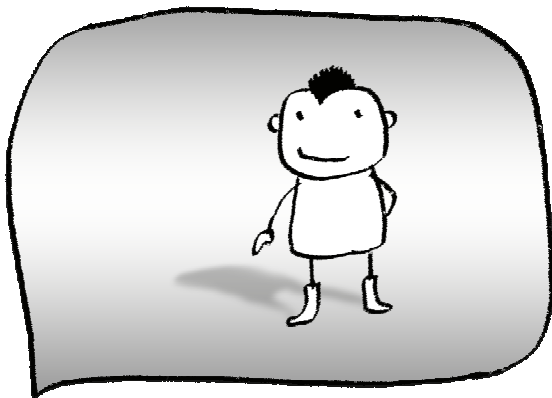
● ● ● ● občanské sdružení
AMALTHEA

NADACE
SIRIUS

OBSAH

Vítáme tě mezi pěstouny!	4
Všechno o pěstounství	5
Příprava na pěstounství	8
Kontakt	11
Čí rodina to tedy je?	12
Škola a kamarádi	13
Pomoc pro tebe	14
Tajemství	16
Odcházení	17
Pár důležitých definic	18
Několik užitečných postřehů na závěr	20
Chceš toho vědět víc?	21

VÍTÁME TĚ MEZI PĚSTOUNY!

Jestliže čteš tyto řádky, znamená to, že tvoje maminka/tvůj tatínek/tvoji rodiče přemýšlejí o tom, že se stanou pěstouny. Tato příručka ti pomůže pochopit, co to bude znamenat pro tebe samotného/samotnou.

Poskytování pěstounské péče se týká celé tvoji rodiny. Pěstounskou péči poskytuje mnoho rodin a konkrétní zkušenosti s pěstounstvím má každý jiné. Důležité je, abys věděl/věděla, co přesně se děje a kdo k vám domů přijde. Jestliže si nebudeš s něčím jistý/jistá, můžeš to samozřejmě kdykoli říct.

Cílem této knížky je odpovědět na otázky, které synové a dcery pěstounů často pokládají. Vysvětlí ti také stručně, co všechno je s pěstounstvím spojeno, a popíše některé ze změn, se kterými se možná setkáš. Tuto knížku si nech někde po ruce, aby ses do ní mohl/mohla podívat, kdykoli to budeš potřebovat.

Je velice důležité, aby sis pamatoval/pamatovala, že když ti bude něco nepříjemné nebo ti něco bude vadit, měl/měla by sis o tom promluvit s někým z dospělých.

A když budeš potřebovat více informací nebo pomoc, měli by ti říct, kde je najdeš nebo kde o ně můžeš požádat.

VŠECHNO O PĚSTOUNSTVÍ

CO TO ZNAMENÁ „PĚSTOUNSTVÍ“?

Pěstounství znamená, že rodina se stará o dítě, dívku nebo chlapce, kteří nemohou žít se svými vlastními rodiči. V pěstounské rodině může takové dítě, dívka nebo chlapec, zůstat několik dní, pár měsíců, nebo dokonce několik let.

Pěstounství existuje celá řada druhů. Zeptej se svých rodičů, jakému druhu pěstounství se chtějí věnovat. Některé rodiny se např. starají o děti s postižením nebo si přejí mít v péči děti určitého věku. Jiné rodiny se rozhodnou pro „respitní“ nebo „podpůrnou“ péči, což znamená, že děti nebo mladí lidé u nich tráví jen krátkou dobu, ovšem pravidelně, třeba jeden víkend v měsíci. Jestliže bys chtěl/chtěla, aby si tví rodiče vybrali určitý typ pěstounství, popovídej si s nimi o tom. Možná by sis přál/přála, aby tvoji rodiče neměli v péči děti, které by byly starší, než jsi ty.

Někdy se může stát, že je do pěstounské rodiny umístěno více dětí najednou. Někdy ani nemusí jít o sourozence, ale bratři a sestry bývají vychováváni společně.

PROČ SE LIDÉ CHTĚJÍ STÁT PĚSTOUNY?

Lidé pro to mají nejrůznější důvody, ale obvykle se tak rozhodnou proto, že chtějí pomáhat dětem, které procházejí obtížným obdobím. Hodně pěstounů říká, že je velice těší, když mohou poskytnout domov a podporu dítěti, které to zrovna potřebuje.

PROČ PŘICHÁZEJÍ DĚTI DO PĚSTOUNSKÉ RODINY?

I v tomto případě můžeme najít celou řadu důvodů. Některé děti potřebují jen někde bydlet po krátkou dobu, např. když jsou jejich maminka nebo tatínek nemocní a děti nemají kam jinač jít. Některým dětem se může stát, že se ve vlastní rodině nemají moc dobře. Někdy přicházejí děti do pěstounské péče proto, že se o ně jejich vlastní rodiče dobře nestarali, a některým dětem někdo ubližoval.

Stává se, že některé děti se po čase vrátí ke svým vlastním rodičům, jindy se po určité době přesunou do jiné pěstounské rodiny nebo jsou adoptovány. Některé děti může skutečnost, že se mají nastěhovat k pěstounům, pěkně vystrašit – jen si představ, jak by bylo tobě, kdyby ses musel/musela odstěhovat od svých rodičů a bydlet s úplně cizími lidmi.

CO MÁ ALE PĚSTOUNSTVÍ SPOLEČNÉHO SE MNOU?

Velice moc! To, že do tvé rodiny přijde někdo nový, kdo u vás bude bydlet, docela dost změní tvůj život. Za děti, které k vám domů přijdou, budou samozřejmě odpovídat tví rodiče, ale tvůj život se zcela jistě také změní a ty sám/sama budeš svým rodičům pomáhat s tím, aby se děti, které u vás budou bydlet, cítily u tebe doma dobře.

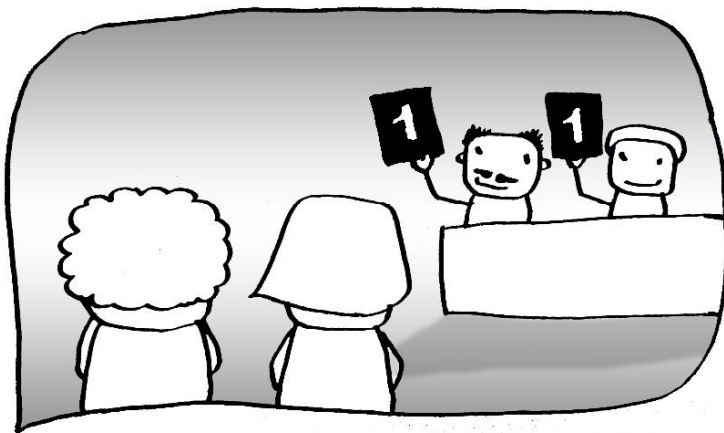
Jelikož jsi součástí rodiny, která bude poskytovat pěstounskou péči, můžeš i ty přispět k tomu, že se život dětí, které k vám přijdou, změní k lepšímu. Když ti bude něco vadit, vzpomeň si, že ty nové děti jsou daleko od své rodiny a od dalších lidí, které mají rády, což pro ně může být hodně těžké. Když se k nim ale budeš chovat pěkně a skamarádíte se, hodně jim to pomůže cítit se příjemně.

Až budou tví rodiče poskytovat pěstounskou péči, budeš se potkávat se spoustou nových lidí. Věříme, že pěstounství pro tebe bude velice příjemnou zkušeností.

CO SE STANE, KDYŽ SE ROZHODNEME, ŽE CHCEME POSKYTOVAT PĚSTOUNSKOU PÉČI?

Před tím, než bude tvoje rodina „schválena“, aby poskytovala pěstounskou péči, budete se na tento nový úkol muset připravit. Tvoji rodiče absolvují to, čemu se říká „hodnocení“. Během tohoto hodnocení se ověřuje, zda se dovedou správně starat o další děti. Tato příprava a hodnocení se ti možná nebudou moc zamlouvat a bude ti připadat, že je to zbytečné. Uvědom si ale, že sociální pracovníci tvoji rodinu vůbec neznají a musejí se ujistit, že o všechny děti, které u vás budou žít, bude dobře postaráno.

Během doby, kdy budou tví rodiče procházet hodnocením, by ses měl/měla zúčastnit školení, kde se dovíš trochu víc o tom, co se bude dít před tím, než k vám do pěstounské péče přijde první dítě. Pokud ti nikdo toto školení nenabídne, neboj se o něj požádat.

PŘÍPRAVA NA PĚSTOUNSTVÍ

Teď si představ svou rodinu, zamysli se nad tím, jak u vás doma věci fungují, jaká pravidla jsou pro vás důležitá a s čím není nutné si příliš dělat hlavu. Udělejte si s rodiči chvíli, sedněte si spolu a popovídejte si o tom, jak se na fungování vaší domácnosti díváte. Určete si společně, co je důležité pro vás všechny – třeba to, že všichni u vás doma respektují názory druhých – a promyslete si, jak byste mohli zařídit, aby se na tom nic nezměnilo ani po příchodu dítěte do vaší pěstounské péče.

Měli byste také probrat věci, které se budou muset změnit, a ujasnit si, jak se s těmito změnami vypořádáte. Když si takhle spolu sednete ještě před tím, než do vaší pěstounské rodiny přijde první dítě, budeš mít určitou představu o tom, co tě čeká, a bude tě těšit, že jste si o všem popovídali jako rodina.

CO BUDEME O DĚTECH VĚDĚT JEŠTĚ PŘED TÍM, NEŽ K NÁM PŘIJDOU?

Je jasné, že o dětech, které k vám přijdou, budete chtít vědět co nejvíce ještě před tím, než se u vás objeví. Tví rodiče by ti měli o dětech povědět vše, co se dovědí. Někdy je to ale těžké zařídit, protože se může stát, že bude nutné poslat k vám dítě nebo děti velice rychle a nebude dost času tvým rodičům všechny potřebné informace předat. Ne vždy se totiž věci odvíjejí tak, jak bylo naplánováno, a je tedy docela dobře možné, že někdy u vás zůstanou děti po dobu delší, nebo naopak kratší, než jste původně mysleli.

Pamatuj si, že se můžeš kdykoli na cokoli zeptat. Jsi přece součástí pěstounské rodiny.

ZMĚNY

To, že do vaší rodiny přijde někdo nový, bude pro tebe zřejmě znamenat spoustu změn – některé budou příjemné, ale některé se ti možná ze začátku nebudou příliš zamlouvat.

DĚLENÍ SE

Tou hlavní a nejvíce patrnou změnou bude to, že se budeš muset podělit o svůj domov a o část svých věcí. Někdy si možná budou děti brát tvé věci bez ptaní nebo ti je pokazí nebo rozbijí. To tě možná bude hodně zlobit a je naprosto pochopitelné, že ti to bude vadit. Dělení se je součástí pěstounství. Můžeš ale své rodiče poprosit, aby ti pořídili skříňku, kterou si budeš moci zamykat a kam si budeš dávat věci, které máš nejraději.

Rozhodně se nedoporučuje, abys spal/spala ve stejném pokoji jako dítě, které k vám přijde do pěstounské péče, i když někdy nebude možné zajistit, aby měl každý svůj vlastní pokoj.

Možná pro tebe bude velice těžké dělit se o své soukromí a útočiště. Vždycky si ale vzpomeň, že dítě, které má tvoje rodina v pěstounské péči, nemá kam jinam jít a bude velice rádo, když na něj budeš hodný/hodná (přestože to nemusí hned dávat najevo!).

MĚNÍME PRAVIDLA

Některá pravidla se budou u vás doma muset s příchodem dítěte, kterému budete poskytovat pěstounskou péči, změnit. Je to proto, že jako pěstouni musejí tví rodiče dodržovat jisté pokyny, které stanovila pěstounská organizace. I když se ti to tak možná na začátku nebude zdát, má vždy to, že se věci mění, velice dobrý důvod.

Zjistíš např., že od této chvíle máš nejdříve zaklepat, než vstoupíš do ložnice. Prokazuješ tím, že respektuješ právo druhého na soukromí. V pěstounských rodinách budou možná muset být přísněji dodržována pravidla týkající se sledování filmů, které nejsou vhodné pro děti a mládež do určitého věku – přestože tvým rodičům by možná nevadilo, kdyby ses na takové filmy díval/dívala, nebudou si jisti, jestli by takové pořady nerozrušily jiné dítě.

Další velkou změnou může být to, že budete muset přehodnotit to, jak chodíte doma oblečení.

Rozumíš se tím, že si třeba budeš muset dát přes sebe župan, když budeš chodit po bytě nebo domě v noční košili nebo v pyžamu. Důvodem je opět skutečnost, že je potřeba zajistit, aby se všichni u vás doma cítili příjemně – děti, o které budete pečovat, možná nebudou zvyklé na věci, které tvojí rodině připadají naprosto normální, a některé pro vás běžné věci by je mohly třeba rozrušit.

Zeptej se svých rodičů, jaká pravidla se změní, než začnete s poskytováním pěstounské péče, a popros je, aby ti vysvětlili všechno, co se ti nezdá nebo ti vadí.

VYROVNÁVÁNÍ SE S VĚCMÍ, KTERÉ TI VADÍ

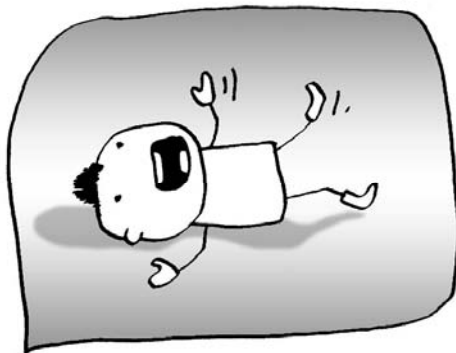
K věcem, se kterými se synové a dcery pěstounů vyrovnávají nejobtížněji, patří situace, kdy se děti a mladí lidé, kteří byli umístěni do pěstounské péče, chovají jinak, než by se chovali děti pěstounů. K chování, které je obtížné tolerovat, patří lhaní, krádeže, násilné chování, křik, rozbíjení věcí, noční pomočování nebo hyperaktivita. Když se např. dítě, které je u vás v pěstounské péči, chová hrubě nebo drze k tvým rodičům, může být velmi těžké držet jazyk za zuby a neozvat se.

Až budeš cítit, že se začínáš hněvat, mohlo by pomoci, když se půjdeš uklidnit do svého pokoje nebo vyjdeš před dům. Je samozřejmě mnohem jednodušší říct „uklidni se a nerozčiluj se“, než se tak skutečně zařídit! Velice dobré je proto zapamatovat si, že ono nepříjemné chování bývá někdy důsledkem toho, že dítě, které je u vás v pěstounské péči, se cítí nešťastné nebo velmi zklamané, protože nemůže být se svou rodinou.

Pokud ti některé věci hodně vadí a nevíš, jak se s nimi vyrovnat, popovídej si o tom s někým (viz stránka 14). Jestli je ti nepříjemné, jakým způsobem se s tebou někdo baví nebo jak se tě dotýká, určitě o tom řekni svým rodičům.

Je velmi důležité mít na paměti, že každé dítě, které přichází do pěstounské péče, je jiné, stejně jako jsi ty sám/sama jiný/ jiná než tví kamarádi, sourozenci nebo bratřanci a sestřenice.

S některými dětmi je těžké sžít se, s jinými budeš naopak vycházet velmi dobře. Neboj se – ne každé dítě, kterému budete poskytovat pěstounskou péči, ti bude lézt na nervy.

KONTAKT

„Kontaktem“ se rozumí spojení, ve kterém je dítě, dívka nebo chlapec, kteří vyrůstají v pěstounské péči, se svou rodinou a kamarády. To, jak často je s těmito lidmi dítě v kontaktu, závisí na celé spoustě věcí – některé děti se se svojí rodinou vídají velmi často, jiné se s příbuznými nebo kamarády potkají jen párkrát za rok. Pro děti v pěstounské péči je důležité, aby mohly být v kontaktu s blízkými lidmi – kdybys ty sám/ sama musel/musela od své rodiny odejít a bydlet někde jinde, chtěl/chtěla bys přece i pak mít možnost mluvit s lidmi, které znáš a máš rád/ráda, a navštěvovat je, nebo ne?

V některých synech a dcerách pěstounů vyvolává kontakt a věci s ním spojené velice nepříjemné pocity. Tvým rodičům může trvat docela dlouho, než zařídí vše potřebné, což může znamenat, že nebudete jako rodina moci dělat společně všechno, co byste chtěli. Když pak přijdou příbuzní dítěte, o které pečujete, na návštěvu k vám domů, může to pro tvou rodinu znamenat velký stres.

Kontakt může děti, které žijí v pěstounské péči, často rozesmutnět nebo rozrušit, a děti pak po návratu k pěstounům zlobí. Možná ti bude připadat nesmyslné v kontaktu pokračovat, když se po něm děti cítí tak nepříjemně. Zkus si ale představit sám/sama sebe na jejich místě. Bylo by asi hodně těžké vidět se s maminkou nebo tatínkem a pak je muset zase nechat jít.

Neznamenalo by to ale, že bys je zas příště nechtěl/nechtěla vidět.

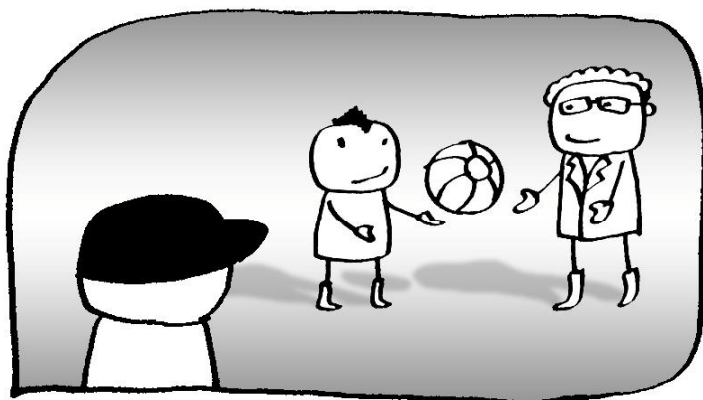
Zkus být trpělivý/trpělivá, když jde o kontakt, a promluv si o všem, co ti vadí, se svými rodiči nebo se sociálním pracovníkem (viz strana 14). Možná se budou dát některé věci zařadit jinak, aby byly pro všechny schůdnější.

ČÍ RODINA TO TEDY JE?

Jednou z největších změn, které budou s pěstounstvím souviset, bude to, že se budeš muset dělit nejen o své hračky a další věci, ale také o své rodiče, svou rodinu a možná i o své kamarády. A to může být hodně těžké. Někdy se děti, které vyrůstají v pěstounské péči, dožadují vydatné pozornosti. Kvůli tomu si možná budeš připadat odstrčený/odstrčená. Jestli se to stane, řekni o tom mamince nebo tatínkovi. Nezapomínej – jsi rovněž součástí rodiny a tvoji rodiče si možná zcela neuvědomí, jak ti je, dokud jim to sám/sama neřekneš.

Možná nebude na škodu, když své rodiče poprosíš, aby si každý týden vyšetřili trochu času, který by trávili jen s tebou. Bude stačit pár hodin, během kterých budete společně hrát fotbal, půjdete nakupovat nebo si jen tak sednete a budete si povídat.

Pamatuj si, že i když tvoji rodiče tráví hodně času tím, že se starají o jiné dítě, neznamená to, že jim na tobě nezáleží pořád stejně.

ŠKOLA A KAMARÁDI

Jestliže má tvá rodina v pěstounské péči dítě, které je přibližně stejného věku jako ty, možná začne toto dítě chodit do stejné školy nebo si bude přát trávit čas s tebou a tvými kamarády.

I v tomto případě měj na paměti, že pro dítě je velice složité nastoupit do nové školy, kde nikoho nezná, takže pokud mu můžeš pomoci, aby si na nové prostředí zvyklo, bylo by to moc dobře.

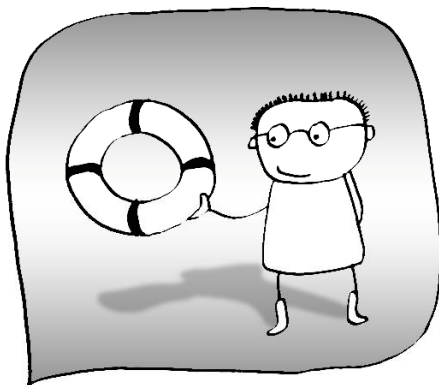
CO MÁM LIDEM ŘÍKAT?

Když dítě, které má tvoje rodina v pěstounské péči, začne chodit do tvé školy, možná se tě budou ostatní na toto dítě ptát a budou chtít vědět třeba to, proč bydlí u vás doma. Promluv si s rodiči a se sociálním pracovníkem a zeptej se jich, jak máš v takových situacích reagovat.

Někdy může být nejjednodušší odpovědět, že o tom nemůžeš mluvit, protože by to nebylo vůči dítěti, které je v pěstounské péči, správné, především pak v případech, kdy si dítě nepřeje, aby se ostatní dověděli podrobnosti o jeho životě. Nakonec, jak by bylo tobě, kdyby někdo jiný o tobě každému všechno řekl? Co kdyby se stalo, že informace, které bys ostatním poskytl/poskytla, by byly zneužity k šikanování dítěte?

ŠIKANA

Pokud máš podezření, že dítě, které je umístěno do pěstounské péče tvé rodiny, je šikanováno nebo naopak šikanuje někoho jiného, musíš o tom opravdu někomu říct. Nejlepší bude, když se do případu nebudeš sám/sama nijak zapojovat, ale promluvíš si o něm s rodiči nebo s učitelem, kterému důvěřuješ. Ve škole se určitě najde učitel, který bude vědět o tom, že dítě je u vás v pěstounské péči, a který bude odpovídat za to, že se tomuto dítěti ve škole dostává náležitě podpory. O kterého učitele jde, budou vědět tví rodiče.

POMOC PRO TEBE

CO MÁM DĚLAT, KDYŽ MI BUDE SMUTNO NEBO BUDU MÍT VZTEK?

V prvé řadě je potřeba si uvědomit, že je naprosto v pořádku, když se tak budeš cítit.

Každému je někdy smutno nebo má občas vztek a ty si časem najdeš svůj vlastní způsob, jak se s těmito pocity vypořádat. Možná zjistíš, že ti pomáhá, když se na chvíli někam „ztratíš“ a uklidníš se, nebo že je pro tebe nejlepší, když si o svých pocitech s někým promluvíš.

S KÝM SI MŮŽU PROMLUVIT?

Je velice důležité, aby sis pamatoval/pamatovala, že si kdykoli můžeš popovídat s někým, kdo tě pochopí. Vždycky si zkus o všem, co ti vadí, promluvit nejprve se svými rodiči. Vždyť bydlí ve stejné domácnosti a budou nejlépe rozumět tomu, čím právě procházíš. Popovídat si můžeš také s někým dalším z tvé rodiny, třeba s tetou, strýcem, babičkou nebo dědečkem.

K vám domů by měl navíc chodit sociální pracovník, který pracuje pro pěstounskou organizaci (jestli nevíš přesně, o co jde, podívej se na stránku 18) a který kontroluje, jestli je všechno v pořádku. Tomuto pracovníkovi se někdy říká „sociální pracovník zajišťující podporu a kontrolu“ nebo „pracovník pro náhradní rodinnou péči“. Jeho úkolem je pomáhat tvé rodině po celou dobu, co bude poskytovat pěstounskou péči. Během návštěv u vás doma by si měl tento sociální pracovník povídat také s tebou. Když ti bude něco vadit, můžeš o tom říct i tomuto sociálnímu pracovníkovi.

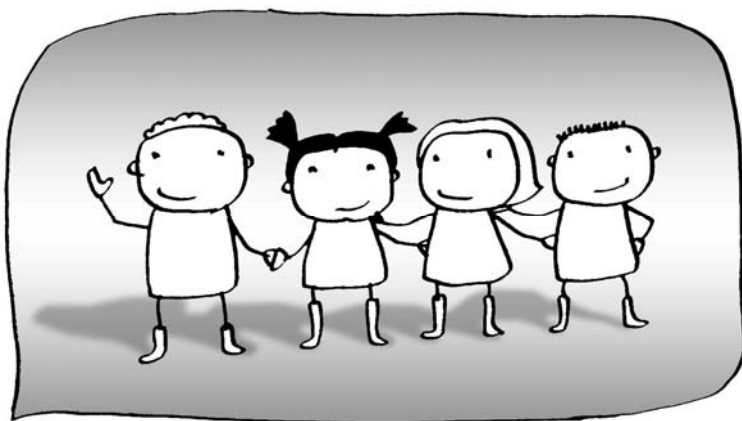
CO JE TO „PODPŮRNÁ SKUPINA“?

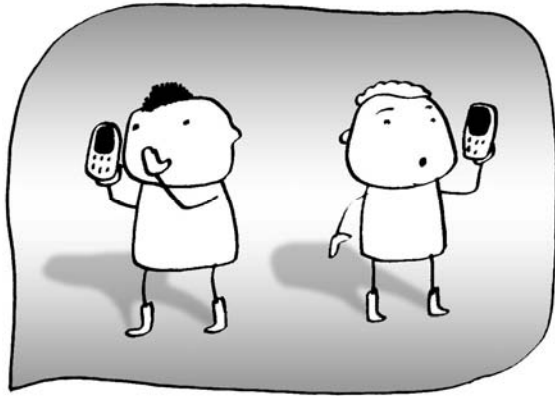
Kromě toho, že si budeš moci promluvit se svými rodiči a sociálním pracovníkem, který zajišťuje podporu a kontrolu, ti možná také hodně pomůže, když si popovídáš s dalšími syny a dcerami pěstounů. Když se řekne „podpůrná skupina“, znamená to, že se sejdete s dalšími dětmi a mladými lidmi z pěstounských rodin ze tvého sousedství a bavíte se o svých zkušenostech.

Společně můžete také podnikat různé aktivity. Tohle může být výborná příležitost, jak se dovědět, co prožívají další děti z pěstounských rodin, které dobře chápou, jak ti je, protože samy procházejí stejnými věcmi. Dokonce ti můžou předat užitečné rady, jak se s tím nebo oním problémem vypořádat.

Jestliže v tvém okolí není žádná podpůrná skupina pro syny a dcery pěstounů, zeptej se sociálního pracovníka, který doprovází vaši rodinu, proč u vás tato skupina není.

Třeba právě ty se založením takové skupiny pomůžeš!

TAJEMSTVÍ

CO TÍM MYSLÍTE - TAJEMSTVÍ?

Někdy se ti možná dítě, které je ve tvé rodině v pěstounské péči, s něčím svěří a poprosí tě, abys o tom nikomu neříkal/neříkala. Může jít o něco, co dítě v poslední době udělalo (např. rozbilo něco v domě), nebo se to může týkat něčeho, co se dítěti stalo už dříve.

Často bývá snadnější důvěřovat někomu, kdo je ti věkově bližší, než dospělým. Možná se ti přihodí, že ti dítě, dívka nebo chlapec, kteří jsou v pěstounské péči tvé rodiny, prozradí něco, o čem ještě nikdy nikomu neřekli. Možná tě to dost rozruší, zvláště když půjde o něco zlého, co dítěti, dívce nebo chlapci někdo udělal.

CO MÁM DĚLAT?

O takových věcech se poslouchá velice těžko. Když ti dítě, dívka nebo chlapec začnou o něčem vyprávět, pamatuj si, že cokoli zlého se stalo, není to jejich vina. Snaž se je vyslechnout, ale jestliže tě jejich povídání příliš rozruší, vysvětli jim, že si o tom mají raději promluvit s někým z dospělých.

V žádném případě neslibuj, že to, co ti povědí, bude vaše tajemství.

To by jim z dlouhodobého pohledu vůbec nepomohlo. Když o tom ale řekneš svým rodičům, pomůžeš zajistit, aby se dítěti, dívce nebo chlapci dostalo podpory, kterou potřebují. Můžete být výborní kamarádi, ale neznamená to, že se musíš se vším vypořádat sám/sama.

ODCHÁZENÍ

CO BUDE, AŽ SE DĚTI SVĚŘENÉ DO PĚSTOUNSKÉ PÉČE ODSTĚHUJÍ?

V pěstounství je běžnou věcí, že se děti z pěstounských rodin přesouvají jinam. V mnoha případech půjde o velice příjemný okamžik, protože dítě se bude vracet do své vlastní rodiny nebo se bude stěhovat k jiným pěstounům, u kterých zůstane až do chvíle, kdy bude připraveno na samostatný život. Pokud jsi se ale s dítětem skamarádil/skamarádila nebo sis začínal/začínala zvykat, že u vás bydlí, bude ti přirozeně smutno, že od vás odchází.

Třeba bude možné, abys zůstal/zůstala s dětmi, které u vás bydleli, ve spojení i potom, co se od vás odstěhují. Promluv si se svými rodiči a se sociálními pracovníky a zeptej se, jestli je možné to zařídít. V dnešní době je velmi snadné zůstat v kontaktu, např. po telefonu nebo prostřednictvím emailů. A možná se budeš moci s dětmi, které od vás odejdou, i vídat.

V některých rodinách mají alba s fotografiemi a informacemi o všech dětech, které u nich byly v pěstounské péči. Je to velice příjemný způsob, jak si tyto děti připomínat. Navíc může rodina takové album ukázat novým dětem nebo mladým lidem, kteří budou do rodiny umístěni, a povědět jim při té příležitosti něco víc o sobě.

PÁR DŮLEŽITÝCH DEFINIC

Až tvoje rodina začne poskytovat pěstounskou péči, uslyšíš pravděpodobně hodně slov a slovních spojení, která ti nebudou vždy úplně jasná, a to hlavně od sociálních pracovníků.

Jestliže něčemu nebudeš rozumět, neboj se ozvat. Tady je pár výrazů, se kterými se asi budeš setkávat.

HODNOCENÍ, PŘÍPADOVÁ KONFERENCE

Jako „hodnocení“ nebo „případová konference“ se označují schůzky, na kterých si pěstouni a všechny další osoby zapojené do péče o dítě, které má tvoje rodina v pěstounské péči, povídají o všem, co se v souvislosti s dítětem děje. Této schůzky se obvykle účastní i samo dítě, kterému je poskytována pěstounská péče. Na této schůzce se rovněž přijímají rozhodnutí o tom, jestli dítě zůstane ve vaší rodině, nebo se přesune jinam.

NAŘČENÍ, OBVINĚNÍ

Občas se stane, že dítě, dívka nebo chlapec, kteří vyrůstají v pěstounské péči, někomu řeknou, že se k nim někdo z lidí, u kterých bydlí, nechoval pěkně. Sociální pracovníci tomu říkají „nařčení nebo obvinění“. Jestliže nějaké dítě, dívka nebo chlapec s nařčením nebo obviněním přijdou, musejí sociální pracovníci toto nařčení či obvinění prošetřit a zjistit, jestli je pravdivé.

PĚSTOUNSKÁ ORGANIZACE

Pěstounská organizace je organizace, která poskytuje služby pěstounským rodinám, aby se všem v rodině včetně tebe dařilo dobře. Z takové organizace k vám bude chodit právě sociální pracovník, o kterém už jsi četl/a dříve.

RESPITNÍ PÉČE

Toto je jeden z druhů pěstounské péče, který umožňuje pěstounské rodině, aby si odpočinula.

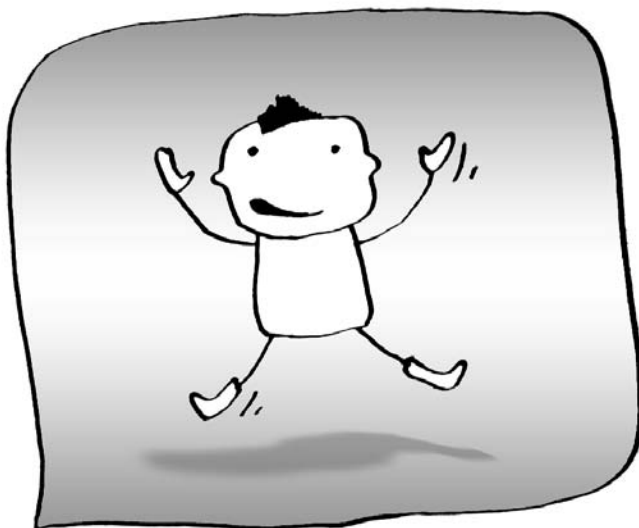
Když je tvou rodině nabídnuta respitní péče, znamená to, že někdo jiný se bude po nějaký čas starat o děti, které má tvá rodina v pěstounské péči (třeba až pojedete na dovolenou). Stejně tak může tvoje rodina zajistit respitní péči pro jinou pěstounskou rodinu.

SVĚŘENÍ ZÁVAŽNÝCH SKUTEČNOSTÍ

Svěřením se rozumí situace, kdy dítě, které vyrůstá v pěstounské péči, poví někomu úplně poprvé, že mu někdo ublížil. Když někdo zachází s dítětem nepěkně, říká se tomu „týrání“ nebo „zneužívání“. Jestliže ti dítě řekne o něčem, co se mu přihodilo, musíš o tom povědět svým rodičům.

UMÍSTĚNÍ

Když dítě přijde do pěstounské rodiny, aby v ní po určitý čas žilo, říká se tomu „umístění“.

NĚKOLIK UŽITEČNÝCH POSTŘEHŮ NA ZÁVĚR

Na závěr tu pro tebe máme několik postřehů od jiných synů a dcer pěstounů.

Závěry o tom, jestli se ti pěstounství zamlouvá, nebo nezamlouvá, nedělej dřív, než s ním budeš mít dost zkušeností a než se u vás doma vystřídá několik dětí – KAŽDÉ Z NICH JE JINÉ. I když se vyskytnou problémy, pamatuj si, že „vždycky to nakonec bude jenom lepší“.

Karolína, 15 let

**Dej každému dítěti šanci –
Pokus se ho poznat a pochopit ho.**

Vojta, 16 let

**Je úžasné, když si uvědomíš, že
můžeme skutečně změnit něčí
život. Když k nám Tomáš přišel,
byl velice vystrašený a zamlklý. Teď
je z něj veselý kluk.**

Jonáš, 12 let

CHCEŠ TOHO VĚDĚT VÍC?

Pořád se ptěj! Máš právo vědět o všem, co se děje u vás doma. Promluv si s rodiči, se sociálním pracovníkem a s dalšími syny a dcerami pěstounů.

Odpovědi na řadu otázek, které tě budou napadat, s tebou můžeme hledat také v naší organizaci Amalthea, koukni se na adresu **www.amalthea.pardubice.cz** nebo zavolej na telefon 466 302 058 nebo 775 559 179 (v telefonu se ti ozve sociální pracovník, který se zeptá, co potřebuješ, a budete spolu hledat odpovědi na tvé otázky). Určitě nám můžeš napsat také smskou nebo e-mailem, naše adresa je **amalthea@amalthea.pardubice.cz**. Můžeme si také domluvit osobní schůzku, naše organizace sídlí v Chrudimi, Městský park 274, 537 01.

O pěstounství se můžeš dovědět více i na dalších webových stránkách např.:

www.pestouni.cz

www.rodina.cz

www.nahradnirodina.cz

a také se můžeš zapojit do diskuse na webových stránkách **www.nrp.unas.cz**.

Kdyby sis někdy chtěl/a promluvit o něčem, o čem se třeba stydíš mluvit se svými rodiči nebo dalšími blízkými lidmi, ale přesto bys potřeboval/a poradit, můžeš zavolat, bez ohledu na hodinu a den, na Dětskou linku důvěry na tel. číslo 241 484 149 a nebo na Linku bezpečí (www.linkabezpeci.cz) na tel. číslo 116 111, ta je zdarma, za hovor nebudeš nic platit.

Linka vzkazu domů 800 111 113 (slouží především dětem a mladým lidem, které situace v rodině, ve škole nebo v ústavním zařízení donutí k útěku, nebo těm, kteří o tomto kroku prozatím jen uvažují. Dovolat se mohou zdarma ze všech pevných linek z celé České republiky, z mobilních telefonů je služba zpoplatněna podle tarifu jednotlivých operátorů.)

Růžová linka pro děti 272 736 263 (linka důvěry pro děti)

Existují i další organizace, které pomáhají pěstounským rodinám. Na jejich webových stránkách najdeš informace nejen o pěstounství, ale také všechno o organizaci a její činnosti.

www.pestounskapece.cz

www.natama.cz

www.rozumacit.cz

www.fod.cz

www.detskaprava.cz

www.linkabezpeci.cz

www.ditekrize.cz